

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VII. évfolyam, 40. szám

2018. március 26.

Húsvét előtt

Ha minden igaz, Jézus Virágvasárnap vonult be Jeruzsálembe, és persze, nem fehér lovon, hanem számárháton. Nem túl elegáns, mondhatnánk, még akkor sem, ha a fáma szerint előtte nem ült ember a jószág hátán. De ő nemigen akart mások fölé emelkedni, célja nem valódi hatalom, hanem az ő országának királysága volt. Nem trónszéken, hanem szellemben és a szívben, divatos kifejezéssel élve, amúgy virtuálisan, hiszen ő volt a kereszténység megalapítója. Nem rajta múlt, hogy némely utódai a fehér lovakat, no meg a limuzinokat szeretik jobban.

Talán azért, mert a történet szerint rossz ómen a számárháton lovaglás, ellenfelei bizony hamar véget vetettek „hatalmának” és életének. De az is igaz, hogy az ő szelleme kétezer év után is létezik annak ellenére, hogy a lovasok

meg a limuzinokban feszítők korántsem mindig öregbítk hírnevét. Igaz, utóbbiak szelleme inkább csak kísért, semmint előre visz, mielőtt a történelemkönyvekbe záródnának. Életükkel és céljaikkal együtt.

Mondhatnánk, nem biztos, hogy sokkal különbek vagyunk náluk, hiszen a mi céljaink sem biztos, hogy örökérvényűek. Ám sebj, elég, ha saját életünkben kitartunk mellettük, és nem lesz miért szégyenkeznünk még akkor sem, ha csak számárháton kutyaolunk álmaink után. A lényeg, hogy ne tévesszük szem elől, akkor előbb-utóbb biztosan utolérjük. Akár még egyedül is, jóemberekkel összeszövetkezve meg végképp, legfeljebb kimaradunk a könyvekből – de attól még megmaradhatunk néhány szívben.

Korántsem magasztos, fellegekben járó elméletekről legyen szó, azt hagyjuk meg a teológusoknak, meg filozófusoknak, ők jól el tudnak bíbelődni az ilyesmivel. Inkább olyasmire gondolok, tudunk-e önmagunk lenni, képesek vagyunk-e arra, hogy céljainkat ne a mások által elfogadott módon akarjuk elérni. Van-e bátorságunk megmutatni önmagunkat, hogy mindenki lássa: Én én vagyok, és nem te, vagy ő. Még akkor is, ha sok minden közös bennünk, netán hasonló értékek mentén élünk.

Ha meg nagyon mások vagyunk, mint azok, akikkel így, vagy úgy összeköt bennünket az élet, bizony nehéz az eltérő a véleményünkkel boldogulni. A titkolózásnak ezer oka lehet, és mindegyik jó kifogás arra, hogy ne kelljen vállalni önmagunkat, így asszisztálunk ahhoz, hogy minden másképp történjen, mint ahogyan mi szeretnénk. Bűneink megváltása végképp homályba vész, hiszen előbb magunk előtt kéne beismernünk az igazságokat, márpedig legjobban mindig az igazság fáj.

Így lassan, de biztosan haladunk azon állapot felé, hogy mélyen vallásosan, vagy bárminő hit nélkül hordozzuk magunkban a korral járó bölcsességet. Egyszer biztosan rájövünk, minél inkább rejtegetjük

magunkat, minél inkább „beállt a sorba” emberek leszünk, annál gyorsabban elszalad mellettünk az élet, és a végére csak a bölcsesség marad.

Lassítsunk hát, ne szaladgáljon az az élet! Hagyjuk a bölcsekedést másra, és álljunk ki legalább egy kicsit a sorból, hogy észrevehessük a szépet! Ha máskor nem is, húsvét hétfőjén még összejöhet, ha felkeressük egyik-másik hölgyismerősünket, talán még egy hímes tojással is megtisztelnek. Nem biztos, hogy mindegyiket meg tudjuk látogatni, akkor marad a virtualitás. A lényeg, hogy lássák, mi vagyunk, nem más, no meg, hogy senki ne maradjon ki. És természetesen nagyon vigyázzunk a tojásainkra!

Dolhai József

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Helyi hírek röviden

Pályavasúti Területi Igazgatóság, Debrecen

Csütörtökön Debrecenben tartott tájékoztatót Hadnagy Attila pályavasúti területi igazgató a differenciált bérfejlesztés végrehajtásáról. A tájékoztatón az érdekképviselők mellett részt vettek a szolgálati egységek vezetői is. A differenciált bérfejlesztésről készített táblázatokból kiolvasható, hogy szolgálati helyenként mely munkakörökben hány fő, milyen kritérium alapján részesült emelésben. Az említett táblázatot az érintett alapszervezeti titkároknak kiküldtük tájékoztatás céljából. Ma a JBI-nél lesz ebben a témakörben értekezlet. A jövő heti számunkban részletesebb tájékoztatást adunk.

HUMORSAROK

MEGLEPETÉS

- Mama, az esküvő előtt szeretném meglepni valamivel a vőlegényemet!
- Hát kislányom, te tudod, szerintem vedd le a parókádat, és mutasd meg neki a műfogsorodat.....

RÁFIZETÉS

- Mariska találkozik Józsi bácsival, akinek nagyon tetszik a lány.
- Te, Mariska! Adok neked két ezret, ha megfoghatom a melled.
- Mariska gondolkodik, majd elfogadja az ajánlatot, de az öregnek ez még kevés.
- Te, Mariska! Adok neked ötezet, ha levetkőzöl meztelenre.
- Mariska hosszabban gondolkodik, de csak megteszi. Az öregnél már nincs megállás:
- Te, Mariska, adok neked húszezet, ha lefekszel velem!
- Ezen a Mariska már igazán elgondolkodik, mert eszébe jut, hogy ő havonta pontosan ennyi pénzt keres. Úgy gondolja, ezt semmiképpen sem tudja meg senki, ezért ebbe is belemegy. Miután végeznek, elteszi a pénzt, és ballag hazafelé. Egyszer csak összetalálkozik a tsz-elnökkel: Jó napot kívánok! – köszönti, mire az elnök is: – Jó napot, Mariska. Hogy vagy?
- Köszönöm, jól. És ön?
 - Én is, de míg el nem felejttem, odaadtam a fizetésedet Józsi bácsinak. MEGKAPTAD???

Balogh Attila